

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bándi Gábor ügyvéd (fél címe 2) által képviselt I.rendű felperes neve(I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve(II.rendű felperes címe) II. rendű, III.rendű felperes neve(III.rendű felperes címe) III. rendű felperesnek, dr. Balázs Bence ügyvéd (fél címe 1) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Budapest Környéki Törvényszék 2012. november 21. napján meghozott, 16.P.25.622/2011/6. számú ítélete ellen a felperesek részéről 9. és 13., az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és arra kötelezi az alperest, hogy a ... című lapban az ítélet jogerőre emelkedését követő első megjelenő lapszámban, saját költségén jelentesse meg az alábbiakat:

„Közlemény

A ...on megjelent, az általam felelős kiadóként megjelentetett ... című lap 2010. szeptemberi számában valótlanul híreszteltem, hogy I.rendű felperes neve, a ... Város Önkormányzata Környezetvédelmi és Mezőgazdasági Bizottsága elnökeként a ...et érintő pályázatot elbírált, értékelte. Szintén valótlanul híreszteltem, hogy a ... a 2009. évi pályázatához kötődő ... társasjátékért trükkös teljesítésigazolással jutott az önkormányzati támogatáshoz.

Valótlanul híreszteltem, hogy III.rendű felperes nevetagja volt a BM III-as főcsoportfőnökségének, és mint III/III-as ügynök annak működésében részt vett. A valótlan és sérelmes állítások miatt I.rendű felperes nevetől, III.rendű felperes nevetől és a ...tól elnézést kérek.

alperes neve"

Az I. rendű felperesnek fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 200.000 (Kettőszázezer) forintra és kamataira leszállítja, míg a III. rendű felperesnek fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 200.000 (Kettőszázezer) forintra és kamataira felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 182.000 (Száznolcvankettőezer) forint, a III. rendű felperest, hogy további 12.000 (Tizenkettőezer) forint, valamint az alperest, hogy 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti- és fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

A 42.000 (Negyvenkettőezer) forint együttes kereseti- és fellebbezési illetéket a II. rendű felperes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

A peres felek a perben felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a ... város hivatalos lapjában az ítélet jogerőre emelkedését követő első megjelenő lapszámában saját költségén jelentesse meg, valamint ai Alapszervezetének honlapjának címlapján az ítélet jogerőre emelkedését követő egy hónapon keresztül jelentesse meg az alábbiakat:

„KÖZLEMÉNY

Ai Alapszervezete által, felelős kiadóként ...on megjelentetett „...” című lap 2010. szeptemberi számában I.rendű felperes nevera, III.rendű felperes nevera és a ...re vonatkozóan valótlanul állítottam, illetve keltettem azt a látszatot, hogy I.rendű felperes neve, mint a ... Város Önkormányzata Környezetvédelmi Bizottságának elnöke bármely, a ...et érintő pályázatot elbírált volna, vagy beszámolót értékelte volna, illetve a pályázat megvalósulásának igazolásában mint bizottsági elnök részt vett volna. Szintén valótlanul állítottam, hogy a ... 2009. évi pályázatához kötődő, ... társasjátékkal kapcsolatos önkormányzati támogatási szerződés megkötése, teljesítése, vagy annak igazolása kapcsán I.rendű felperes neve, III.rendű felperes neve, illetve a ... bármely visszaélést követett volna el. Állításommal ellentétben a valóság az, hogy a projekt - amely megvalósítási költségének 2/3-át az egyesület a ...ból nyert összegből fedezte - a teljes befizetéshez kapta az önkormányzat támogatását.

A környezeti szemléletformáló társasjátékból a ... Általános Iskola 200 db-ot, a Református Általános Iskola 20 db-ot, a ...i Nagycsaládosok Egyesülete 10 db-ot kapott ingyenesen. Valótlanul keltettem azt a látszatot, hogy I.rendű felperes nevezettségű bizottsági tisztsége az egyesületi tagságával összeférhetetlen lenne, illetve hogy ellene bármely okból hűtlen kezelés alapos gyanúja fennállna. Hasonlóképpen teljesen alaptalanul állítottam, hogy III.rendű felperes nevevalaha is tagja lett volna a BM III-as főcsoportfőnökségének mint 3/3-as ügynök, vagy annak működésében bármilyen módon részt vett volna.

A valótlan, egyúttal sérelmes állítások miatt I.rendű felperes nevetől, III.rendű felperes nevetől és a ...tól elnézést kérek.

alperes neve"

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 700.000 forint, a II. rendű alperesnek 200.000 forint, a III. rendű felperesnek 100.000 forint kártérítést, és ezen összegeknek 2010. szeptember 22. napjától a kifizetésig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatának megfelelő mértékű kamatát.

Kötelezte az I. rendű felperest, hogy 19.050 forint, a II. rendű felperest, hogy 6.350 forint és a III. rendű felperest, hogy 6.350 forint perköltséget 15 napon belül fizessen meg az alperesnek.

Kötelezte az I. rendű felperest, hogy 28.000 forint, a III. rendű felperest, hogy 6.000 forint, és az alperest, hogy 120.000 forint le nem rótt eljárási illetéket külön felhívásra fizessen meg. A további le nem rótt 6.000 forint eljárási illetéket az állam viseli.

Ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdését, 78. § (1), (2) bekezdéseit, 84. § (1) bekezdésének c) és e) pontjait.

Az elsőfokú bíróság elsősorban arra tért ki, hogy a II. és III. rendű felperesek közszereplőnek minősülnek, és az őket megillető személyiségvédelem szűkebb, mint mások esetében, és nagyobb türelmet kell tanúsítani a velük szembeni kritikai megnyilvánulásokkal szemben. Mindemellett a közszereplő ugyanolyan feltételekkel jogosult személyiségi jogvédelemre, mint bármely más személy.

Megállapította, hogy az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperesek által sérelmezett valótlan közlések a valóságnak megfelelnek, azonban az alperesi bizonyítás eredménytelen maradt.

A rendelkezésre álló iratok alapján arra következtetett, hogy a megjelentetett kommentekből csak annyi volt valós, hogy a Környezetvédelmi Bizottságnak az I. rendű felperes az elnöke, aki egyben a II. rendű felperesi egyesület elnöke is volt a kérdéses időszakban. Valótlan azonban az az állítás, hogy a Környezetvédelmi Bizottság pályázatot írt volna ki, mert ezt az önkormányzat tette. Valótlan továbbá az is, hogy a környezetvédelmi témájú társasjáték elkészítésére írták ki a pályázatot, mivel a felhívás a támogatási igénylések körében öt jogcímet tartalmazott. Valós közlésnek minősítette azt, hogy a II. rendű felperes a pályázaton nyert, azonban rajta kívül még két, másik témában pályázó volt, akik szintén részesültek vissza nem térítendő támogatásban. Valótlanul állította továbbá az alperes, hogy az I. rendű felperes a saját maga által megírt pályázatot, mint bizottsági elnök bírálta el. A bizottság 2009. július 22-i üléséről készült jegyzőkönyv azt tanúsítja, hogy az I. rendű felperes, mint elnök bejelentette, hogy az értékelésben és a döntésben nem vesz részt, mert érintett egy pályázatban. Megállapíthatóvá vált, hogy az öt megjelent tagból csupán négy szavazott a II. rendű felperes pályázatának kérdésében, és a bizottság egyhangú négy szavazattal hozta meg a határozatát. A jegyzőkönyv tartalma alapján arra is következtetni lehetett, hogy az I. rendű felperes a két másik pályázat elbírálása során sem szavazott. Valótlan az a közlés is, hogy trükkös teljesítményigazolást készített a II. rendű felperes, valótlan továbbá az is, hogy felvették maguktól az el nem végzett munka után a jól megérdemelt díjazásukat, mivel a társasjátékok elkészültek. Valótlanak minősítette azt a közlést is, hogy a III. rendű felperes III/III-as konspirátor, és valótlan az is, miszerint a III. rendű felperes talált volna ki bármit is.

Ezeket a közléseket az elsőfokú bíróság tényállításnak minősítette, melyek sértőek és valótlanok is egyben. A sérelmezett közlések az írott sajtóban jelentek meg, a kérdéses lapnak az alperes a kiadója és mint ilyen, a mástól szerzett információért is felelősség terheli. Mentességet nem élvezhet az alapján, hogy egy blogra bejegyzett kommenteket tett közzé.

Összességében megállapította, hogy az alperes a valótlan állításaival megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő jogát. A közlések alkalmasak voltak arra, hogy az I. rendű felperes választások során hátrányba kerüljön. Hátrányosan érintették továbbá a III. rendű felperest a vele kapcsolatos közlések is. megállapította azt is, hogy a II. rendű felperest, mint jogi személyt is megilleti a személyiségvédelem.

A jogsértés megállapítására tekintettel kötelezte az alperest a felperesek által megfogalmazott elégtételadó közlemény közzétételére, egyrészt ... hivatalos lapjában, másrészt pedig ai Alapszervezetének honlapján is. Álláspontja szerint a jogsérelem ilyen módon orvosolható volt.

A nem vagyoni kártérítés iránti követeléssel összefüggésben rögzítette, hogy a jogsértés megállapításának tényével a kártérítés jogellenességi eleme megvalósul. A per adatai alapján arra is következtetett, hogy a kártérítés további elemei, a kár bekövetkezte, az okozati összefüggés is fennállnak a felperesek esetében.

Az I. rendű felperes a választásokon indult mint polgármesterjelölt és mint képviselőjelölt, és az alperes valótlan tartalmú kijelentései alkalmasak voltak, hogy a választási kampány során a megítélését negatív módon befolyásolják.

Megállapította, hogy a közlések alkalmasak arra, hogy az I. rendű alperessel szemben a bizalom megrendüljön, és mint bizottsági elnök elveszítse a hitelét. A II. rendű felperes tekintetében a közlések szintén alkalmasak arra, hogy a közbizalom vele kapcsolatosan megrendüljön.

A III. rendű felperes mint kampányfőnök vett részt a választásokban. A minden alapot nélkülöző kijelentés, mely szerint III/III-as konspirátor volt, nyilvánvalóan negatív megítélés alá esik a közvetlen környezetében is.

Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegét a felperesek esetében a keresettől eltérően határozta meg. Figyelembe vette a jogsértések súlyát, az elkövetés kampányidőszakban való megtörténtét, továbbá a felperesek személyét, tevékenységét, és közéletben betöltött szerepét. Mindezekre tekintettel az I. rendű felperesnek 700.000, a II. rendű felperesnek 200.000, a III. rendű felperesnek 100.000 forint kártérítést ítélt meg, kamatfizetési kötelezettséggel.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott azzal, hogy a pervesztesség-pernyertesség aránya 80-20% a felperesekre kedvezőbben.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben mind a felperesek, mind az alperes fellebbezést nyújtottak be.

A felperesek fellebbezésükben kérték, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, és a keresetnek teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát.

Előadták, hogy a sérelmezett közlések megjelenésének helye és ideje alapján egyértelműen következtethető, hogy az alperesnek kifejezett célja volt a felperesek helyi nyilvánosság előtti lejáratása, és politikai célból való rágalmozása.

Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének megállapításakor kitért arra, hogy a kifogásolt két írás a helyi önkormányzati választásokat megelőző kampányidőszakban jelent meg, azonban az nem volt egyértelműen megállapítható, hogy ezt enyhítő vagy súlyosító körülményként értékelte. Utaltak arra, hogy az I. rendű felperes még a kampányidőszakban a helyi választási bizottsághoz fordult az alperesi jogsértés tényének megállapítása céljából. A választási bizottság a felperesi beadványnak helyt adva a jogsértés tényét megállapította. Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperes gondozásában megjelent kiadvány kifejezetten politikai célú lejárató kampány része volt, és a felperesekről azt a látszatot igyekezett kelteni, mintha a szervezett bűnözéshez hasonló módon, politikai és egyéb társadalmi kapcsolatokat használnak fel bűncselekmények elkövetésére. Súlyosítja az alperesi jogellenes magatartás tényét az is, hogy a III. rendű felperes korábban a demokratikus átalakulásban kifejtett tevékenységéért kitüntetést is kapott, ezért esetében a nem vagyoni kártérítés összege kirívóan alacsony.

Nem értékelte az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes azon nyilatkozatát, mely szerint az alperesi jogsértést követően az egyesület támogatottsága jelentős mértékben csökkent. Az alperesi tényállítás éppen a közbizalmat igyekezett ellehetetleníteni, és a cikkben foglaltak ezzel az eredménnyel jártak. A bizalomvesztést előidéző alperesi magatartást az elsőfokú bíróság meglehetősen

alacsony kártérítési összeggel párosította, holott a II. rendű felperes személyiségi joga jóvátehetetlenül csorbult. Az alperesi perbeli nyilatkozatokból következően az alperes a III. rendű felperes jóhírnevét minden mérlegelés nélkül igyekezett megsérteni oly módon, hogy a II. és III. rendű felperesek vonatkozásában a közbizalmat megingassa.

Az alperes fellebbezésében indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperesek keresetének teljes elutasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kártérítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések teljes megsértésével hozta meg a határozatát. A kártérítés elemeinek hiányossága esetén ugyanis kártérítésre az alperes nem kötelezhető. A jóhírnévhez fűződő jogok megsértése esetén a jogosult a nem vagyoni kártérítésre kizárólag akkor tarthat igényt, ha bizonyítja, hogy a jogellenes magatartással okozati összefüggésben olyan hátrány érte, melynek csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez a nem vagyoni kártérítés megítélése indokolt. Az elsőfokú bíróság ítéletében maga is helyesen utalt arra, hogy a bizonyítási kötelezettségüknek a felperesek teljes körűen nem tettek eleget, mégis bizonyítottanak találta az oksági viszony fennállását. Az elsőfokú eljárás során a felperesek nem igazolták azt, hogy velük szemben a közbizalom valóban megrendült, és környezetükben negatívan ítélték meg a tevékenységüket. Az elsőfokú bíróság ezen jelenségek bekövetkeztének lehetőségét is úgy kezelte, mintha a hátrányok ténylegesen bekövetkeztek volna a felperesek esetében. Az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz arra vonatkozó megállapítást, hogy köztudomású tényként fogadta el a felperesek életminőségének olyan hátrányos megváltozását, mint amely az alperes jogellenes magatartása következtében következett be. Ezen túlmenően külön felperesi bizonyítás hiányában sem volt igazolható az, hogy a felpereseket bármilyen kár vagy hátrány érte. Önmagában a kár bekövetkeztének lehetősége nem ad alapot kárigény érvényesítésére. A bírói gyakorlat alapján az eljáró bíróságoknak el kell végezniük azokat a vizsgálatokat, melyek a sérelmet szenvedett felek ténylegesen bekövetkezett káraik megállapítására szolgálnak. Nem adta indokát az elsőfokú bíróság annak sem, hogy az alperes sérelmezett kijelentései és az I. rendű felperes választási kudarc közötti ok-okozati összefüggés hiányával kapcsolatos ítéleti megállapítása ellenére, miként jutott arra a következtetésre, miszerint a sérelmezett kitételek alkalmasak az I. rendű felperessel szembeni közbizalom megrendítésére és az kevesebb szavazat megszerzésére.

A fellebbezések részben alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla csak részben osztotta az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakat, ezért határozatát részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint.

A felperesek a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti jogsértés megállapítását keresetükben nem kérték, kizárólag az alperes elégtételadó közlemény és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését indítványozták. Figyelemmel kellett ezért lenni a keresetben hivatkozott valótlán tartalmak és a felperesek által közölni kívánt közlemény szövegében foglaltakra, az adott szövegrész érintetti körére, valamint a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok tartalmára.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlán tényt állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.

Függetlenül a jogsértés megállapítására vonatkozó kereset hiányától, a perben a Ptk. 78. § (2) bekezdésében foglalt tényállás vizsgálatával kellett eljárni.

Mivel az alperes a lapban más fórumokon megjelent kommenteket tett közzé, ezzel a valótlan tartalom megállapítása esetén a Ptk. 78. § (2) bekezdése szerinti híresztelés tényállását valószínűsította meg.

Az alperes fellebbezésének tartalma szerint a teljes elsőfokú bírósági ítéletet kifogásolta, ugyanakkor a fellebbezés indokolásában csak a nem vagyoni kártérítésre tért ki, a valótlan tartalmú közléseket külön, és egyenként nem érintette. Az alperes így a teljes ítéletet támadta, de a másodfokú bíróság is csak arra tér ki, hogy az elsőfokú bíróság a valótlan közléseket túlnyomórészt - az alábbi kivételekkel - helyesen állapította meg.

Figyelemmel kellett lenni továbbá arra is, hogy a felperesek által közöltetni kívánt közlemény, mindegyik része mindhárom felperesre vonatkozott, ugyanakkor az egyes közleményrészek nem mindegyik felperest érintették.

A pályázat elbírálása és a beszámoló értékelése alapvetően az I. rendű felperes tevékenységét érintette, ezért a másodfokú bíróság a közlemény szövegét ilyen tartalommal megváltoztatta, egyben elhagyta a pályázat megvalósulásának igazolásával kapcsolatos szövegrészt, mivel a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján arra nem lehetett következtetni, hogy a felperes az igazolási tevékenységbe egyáltalán ne vett volna részt.

A társasjátékkal kapcsolatban a felperesek által közzétenni kívánt közlemény a visszaélés elkövetését tartalmazta, azonban az alperes által közzétett szövegekben ilyen megfogalmazás egyáltalában nem szerepelt. Ebben a részben a felperesek alapvetően az önkormányzati támogatáshoz való hozzájutás mikéntjének megfogalmazását kifogásolták, ezért a másodfokú bíróság a szövegben is szereplő „trükkös teljesítményigazolás” kitételt tartotta szükségesnek alkalmazni a közzéteendő közlemény szövegében. Az ugyanis egyértelműen megállapítható volt a csatolt dokumentumok alapján, hogy a társasjáték elkészült, és azt szét is osztották. A sérelmezett szöveg lényegi tartalma volt, hogy az egyesület lényegében ellenőrizetlenül jutott a támogatáshoz, melynek felhasználása kétes, ennek azonban nem volt alapja.

Az alperes által közölt írás az I. rendű felperest érintő összeférhetetlenségre és hűtlen kezelésre utaló kitételei nem határozott tényállításként szerepeltek, hanem olyan közlésekként, melyeket a szerző felvetett azzal kapcsolatban, hogy az I. rendű felperest a polgármester kérdőre vonta a történetek miatt. Ennek a felvetésnek azonban volt alapja, mert az I. rendű felperes bizottsági elnökként jelen volt, nyilatkozatokat tett - de nem szavazott - a pályázat elbírálásakor. Teljes egészében nem maradt távol a szavazásról, a pályázati értékelő lapokat is aláírta. Másrészről pedig a teljesítés igazolási eljárásban is bizonyos mértékig részt vett, mint bizottsági elnök. Magatartásával kapcsolatosan ezért a kritika megfogalmazható volt. A másodfokú bíróság az összeférhetetlenség és a hűtlen kezelés felvetése, mint tényekből levon következtetések miatti jogsértést nem tudta megállapítani, és ezt a megjelentetendő közleményben sem szerepeltette. Az alperes nem bizonyította azt, hogy a III. rendű felperes III/III-as ügynök volt, és a csoportfőnökség tevékenységében való részvételt sem, ezért a közlés valótlannak minősült, amelyet az alperes a megjelentetéssel híresztelt.

Az elsőfokú bíróság a valótlan közlések híresztelése miatt helyesen alkalmazta a Ptk. 84. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti elégtételadás jogkövetkezményét. A másodfokú bíróság azonban a felperesek által közölni kért közlemény tartalmát, a fentiek figyelembevételével módosította és pontosította. Elsősorban azt határozta meg pontosan, hogy mely felpereseket érinti az adott sérelmes közlés, illetve a bizonyítékok és a ténylegesen megjelent szöveg összevetésével határozta meg a közlemény szövegét.

Pontosította az elsőfokú bíróság ítéletét abban is, hogy a kereseti kérelemben az elégtételadó közlemény megjelentetésének helyeként, ... város hivatalos lapja szerepelt, ez azonban pontosan meghatározható volt, mert ez a lap a Tekintettel arra, hogy a sérelmezett közléseket tartalmazó lap nem jelenik meg rendszeresen, ezért az önkormányzati lapban való közzététel megfelelő elégtételadást nyújt a felperesek számára.

Megfelelően következtetett az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdése e) pontjának, 339. § (1) bekezdése és a 355. § (1) és (4) bekezdése alkalmazásával arra is, hogy a jogsértés eredményeként a felpereseket nem vagyoni hátrány érte. Elsősorban arra volt figyelemmel a másodfokú bíróság, hogy az alperesi lap nem jelentős orgánus, és a közölt kommentek szövegezésük, stílusuk miatt sem tekinthetők hiteles forrásoknak, függetlenül attól, hogy az egyik alatt a jegyző neve szerepelt. A választási időszakban való megjelentetés tényéből nem lehet egyértelmű következtetés levonni arra, hogy az alperesi közlés közvetlen következménye lett volna valamely választási eredmény, mert a választási küzdelem kimenetele számos tényezőtől függ.

A jogsértő tartalmak alapján a másodfokú bíróság arra következtetett, hogy a felperesek nem vagyoni hátránya között számottevő különbség nem tárható fel, ezért a nem vagyoni kártérítések összegeit mindhárom felperes esetében 200.000 forintban határozta meg. A másodfokú bíróság az I. rendű felperesnek fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 200.000 forintra leszállította, míg a III. rendű felperes részére fizetendő nem vagyoni kártérítést pedig 200.000 forintra felemelte.

Az I. rendű felperes a pályázatok elbírálásakor jelen volt, bár nem szavazott, és utóbb a teljesítményigazolással kapcsolatosan is magyarázatokkal kellett szolgálnia az önkormányzat, illetőleg a polgármester irányába, ez azonban nem az alperes által megjelentetettek közvetlen következménye. Az I. rendű felperest az alperes részéről ezért nem érte olyan jelentős joghátrány, ami miatt az elsőfokú bíróság által megállapított, magasabb összegű nem vagyoni kártérítés illelhetné. A III. rendű felperes tekintetében azonban mindenképpen szükséges volt felemelni a nem vagyoni kártérítés összegét, mert a vele kapcsolatos közléssel kapcsolatosan az alperes semmifajta bizonyítékot nem szolgáltatott. Ugyanakkor esetében a teljes szövegkörnyezetet figyelembe véve a valótlan közlések sem kaptak különös hangsúlyt.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság szükségtelennek ítélte a felperesek által követelt nem vagyoni kártérítési összeg alkalmazását.

A fellebbező felek fellebbezései teljes egészében nem vezettek eredményre, ezért a pernyertes és pervesztes, valamint fellebbezett követelésrészek alapján kellett döntenie az illeték viseléséről, figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdésére és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére.

Az I. rendű felperes 182.000 forint (78.000 forint kereseti, 104.000 forint fellebbezési), a III. rendű felperes 12.000 forint (18.000 forint kereseti, 24.000 forint fellebbezési) illeték, melyből az általa lerótt 30.000 forint illetéket le kellett vonni), míg az alperes 84.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére köteles.

A II. rendű felperes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt 42.000 forint (18.000 forint kereseti, 24.000 forint fellebbezési) együttes kereseti és fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

Mivel valamennyi követelés értékét figyelembe véve, a pernyertesség és pervesztesség arányát tekintve jelentős különbség nem volt a felek között, ezért a másodfokú bíróság úgy döntött, hogy a felek a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a költségeiket maguk viseljék.

Budapest, 2014. január 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő